ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu ve složení: JUDr. Lenka Matyášová, JUDr. Vladimír Veselý, JUDr. Jindřich Psutka, JUDr. Gabriela Vilímková, Mgr. Martina Douchová a Mgr. Zuzana Komínková, rozhodl ve věci návrhů na zahájení kárného řízení ze dne 20. 4. 2012 a ze dne 27. 4. 2012, podaných kárným žalobcem: **ministr spravedlnosti**, proti kárně obviněnému: **JUDr. J. P., PhD.,** soudní exekutor, Exekutorský úřad Praha 5, se sídlem Praha 6, Evropská 663/132, zast. advokátem JUDr. Markem Nespalou, se sídlem AK Pejchal, Nespala a spol., Vyšehradská 21, Praha 2,

takto:

I. Podle § 116 odst. 2 písm. a) zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti, kárně obviněný

soudní exekutor
JUDr. J. P.,
Exekutorský úřad Praha 5, se sídlem v Praze 6, Evropská 663/132

je vinen

tím, že

1) jako soudní exekutor, kterému byly doručeny návrhy na nařízení exekuce ze dne 4. 2. 2010, vedené pod jeho sp. zn. 067 Ex 212125/10, 067 Ex 212154/10, 067 Ex 212201/10, 067 Ex 212228/10, 067 Ex 212264/10, 067 Ex 212341/10, vyzval oprávněného k odstranění vad návrhů ve lhůtě 6 měsíců; poté, co oprávněný vady ve lhůtě neodstranil, požádal dne 3. 2. 2011 exekuční soud o pověření k provedení exekucí v těchto věcech, a rovněž ve věci návrhu ze dne 17. 5. 2010, vedeného pod sp. zn. 067 Ex 244307/10, bez toho, že by exekučnímu soudu sdělil skutečnosti relevantní pro další postup v řízení, konkrétně skutečnost, že oprávněný byl vyzván k odstranění vad podání a tyto vady ve stanovené lhůtě neodstranil a navíc, že v těchto věcech obdržel návrh povinného na spojení věcí ke společnému řízení a o tomto dle jeho názoru nebyl oprávněn v dané fázi řízení rozhodnout, následně nereagoval na přípisy soudu ze dne 16. 2. 2011, ze dne 31. 3. 2011, v nichž ho soud vyzýval k doložení exekučních titulů k uvedeným návrhům a ke sdělení, zda vyzval oprávněného k odstranění vad podání a zda jsou dány podmínky pro zastavení řízení, když reagoval až na druhou urgenci exekučního soudu ze dne 13. 5. 2011, a v návaznosti na tuto urgenci vydal v předmětných věcech dne 24. 5. 2011 usnesení, kterými

opětovně vyzval oprávněného k odstranění vad podání a v ten samý den přípisy ze dne 24. 5. 2011 sdělil exekučnímu soudu, že právního zástupce k odstranění vad vyzývá, přitom zamlčel, že již byl oprávněný k takovému postupu vyzván dne 10. 2. 2010 a těmto výzvám nevyhověl, tedy, zamlčel, že byly splněny podmínky pro zastavení exekučního řízení dle ust. § 39 odst. 2 exekučního řádu,

t e d y

nepostupoval v řízení rychle a účelně, čímž porušil ust. § 46 odst. 1 exekučního řádu,

t í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 116 odst. 2 písm.. a) exekučního řádu

a za to **se** mu **ukládá**

n a p o m e n u t í .

II. Podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů a ust. § 120 odst. 2 exekučního řádu se kárně obviněný

soudní exekutor
JUDr. J. P.,
Exekutorský úřad Praha 5, se sídlem v Praze 6, Evropská 663/132

z p r o š ť u j e

kárné žaloby pro skutek, že

1) jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 067 Ex 108845/09 byl v daném řízení bezdůvodně nečinný v období ode dne 2. 9. 2009, kdy lustroval povinného u VZP ČR do 17. 2. 2011, kdy vydal výzvu k dobrovolné úhradě,

neboť tento skutek tak, jak byl vymezen v kárném návrhu, se nestal.

III. Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů a § 121 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb., exekuční řád v platném znění, se řízení proti kárně obviněnému

z a s t a v u j e

pro skutky, které měl kárně obviněný spáchat tím, že

- jako soudní exekutor v přesně nezjištěném počtu exekučních řízeních, v nichž byl pověřen provedením exekuce, minimálně však v exekučních řízeních sp. zn. 067 Ex 141805/09, 067 Ex 101776/10, 067 Ex 108845/09, 067 Ex 212201/10, 067 Ex 212228/10, 067 Ex 212264/10, 067 Ex 244307/10, 067 Ex 212341/10, 067 Ex 141629/09, 067 Ex 142029/09, 067 Ex 204822/09, 067 Ex 273871/09, 067 Ex 215876/11 a v dalších řízeních, v nichž jako oprávněný vystupuje Dopravní podnik hlavního města Prahy, a.s., zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Sokolem, případně subjekt, kterému byly pohledávky Dopravního podniku hlavního města Prahy, a.s. postoupeny (společným znakem uvedených pohledávek je to, že se jedná o pohledávky vzniklé z uložených pokut za jízdu v dopravním prostředku městské hromadné dopravy bez jízdního dokladu, případně s neplatným jízdním dokladem), případně v jiných řízeních, v nichž byl pověřen provedením exekuce k vymožení nízké pohledávky, u níž by přicházelo v úvahu snížení odměny exekutora pod 3.000 Kč v případě dobrovolného splnění ve smyslu ust. 46 odst. 5 exekučního řádu, vydával výzvy k dobrovolné úhradě, v nichž povinné nesprávně poučoval o tom, že minimální odměna v případě dobrovolné úhrady ve lhůtě 15 dnů činí vždy 3.000 Kč, tuto odměnu tedy v rozporu s právní úpravou a v rozporu se závaznými právními názory vyslovenými v nálezech Ústavního soudu ČR (např. Pl. ÚS 8/06, II. ÚS 1994/09 a další) nesnižoval, a to ani za situace, kdy byl na tuto skutečnost ze strany orgánu výkonu státního dohledu opakovaně upozorňován (ve dnech 22. - 23. 9. 2009 a dne 8. 6. 2011), a minimálně v řízení sp. zn. 067 Ex 134733/09, tuto odměnu nesnížil ani po dobrovolné úhradě povinným v 15 denní lhůtě,

- jako soudní exekutor pověřený provedením exekucí sp. zn. 067 Ex 141629/09, 067 Ex 142029/09, 067 Ex 204822/09, 067 Ex 273871/09 (vše ve věci oprávněného Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s. proti povinnému M. N.) nespojil uvedené věci v zájmu hospodárnosti ke společnému řízení a ani v zájmu hospodárnosti neponížil náklady oprávněného ani náklady exekuce tak, aby tyto byly určeny dle jedné ze základních zásad při přiznávání nákladů (zásada účelnosti jejich vynaložení), ačkoliv takový postup byl nanejvýš vhodný, přičemž ve všech těchto řízeních činil úkony současně, konkrétně dne 11. 2. 2010 vydal ve všech řízeních výzvu k dobrovolné úhradě, dne 12. 2. 2010 vydal ve všech řízeních exekuční příkaz přikázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu (Raiffeisenbank, a.s.), dne 24. 2. 2010 sjednal ve všech řízeních s povinným splátkový kalendář, dne 26. 7. 2011 vydal ve všech řízeních exekuční příkaz přikázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu a dne 4. 11. 2011 vydal ve všech řízeních příkaz k úhradě nákladů exekuce. Zároveň v každé takto samostatně vedené věci přiznal oprávněnému náhradu nákladů exekučního řízení ve výši 3.420 Kč (celkem 13.680 Kč) a určil náklady exekuce v řízeních sp. zn. 067 Ex 142029/09, 067 Ex 14 1629/09 a 067 Ex 204822/09 částku 8.100 Kč a v řízení sp. zn. 067 Ex 273871/09 částku 8.040 Kč (celkem 32.340 Kč), ačkoliv, kdyby v souladu se svojí povinností dbát ochrany práv účastníků řízení dle ust. § 46 odst. 1 exekučního řádu a v zájmu hospodárnosti a respektování zásady minimalizace zásahů do vlastnického práva povinného, uvedená řízení spojil dle ust. § 112 o. s. ř., činily by účelně vynaložené náklady oprávněného v exekučním řízení částku 3.420 Kč a náklady exekuce 7.800 Kč,

- jako soudní exekutor pověřený provedením exekucí sp. zn. 067 Ex 141629/09, 067 Ex 142029/09, 067 Ex 204822/09 a 067 Ex 273871/09 nevyhotovil protokol o úkonu dne 2. 11. 2011, v rámci kterého povinný uhradil nedoplatky ve výše uvedených exekucích,

přeplatky vzniklé v těchto řízeních na základě současného provedení exekuce exekučními příkazy přikázáním pohledávky z účtu u peněžního ústavu mBank — BRE BANK S.A., organizační složka podniku, které od peněžního ústavu obdržel dne 4. 11. 2011, nevrátil povinnému, ale bez vydání příslušného exekučního příkazu je převedl do exekučního řízení sp. zn. 067 Ex 215876/11, celkem tímto způsobem převedl částku 4.420 Kč,

- jako soudní exekutor, kterému byl dne 23. 1. 2011 doručen návrh na nařízení exekuce, který vedl pod sp. zn. 067 Ex 226877/11, nevyzval v přiměřené době oprávněného k doplnění návrhu na nařízení exekuce, přesto dne 7. 3. 2012 sepsal pod č. j. 067 Ex 215876/11-15 protokol z jednání, v rámci kterého povinnému vyčíslil celkovou dlužnou částku i z exekučního řízení 067 Ex 226877/11 ve výši 13.095 Kč, ačkoliv v této věci dosud nepožádal soud o pověření k provedení exekuce, tudíž zamlčel povinnému, že náklady exekuce dosud nebyly a nemohly být určeny a soudní exekutor nebyl oprávněn k jejich přijetí vzhledem k tornu, že v té době nebyl provedením exekuce pověřen,

- jako soudní exekutor pověřený provedením exekucí sp. zn. 067 Ex 141629/09, 067 Ex 142029/09, 067 Ex 204822/09, 067 Ex 273871/09 poté, co povinný dne 4. 3. 2010 uhradil v každém tomto řízení po 2.000 Kč, které zcela pokrývaly jistinu a náklady nalézacího řízení, byl v prodlení s vydáním příkazů k úhradě nákladů exekuce, v nichž byl dle ust. § 87 exekučního řádu povinen určit náklady oprávněného v exekučním řízení a náklady exekuce, a až na základě takto určených nákladů byl oprávněn tyto vymáhat některým ze způsobů provedení exekuce, tyto příkazy v jednotlivých řízeních vydal až poté, co byla celá dlužná částka vymožena dne 4. 11. 2011, byl tak v prodlení s vydáním příkazu k úhradě nákladů exekuce 1 rok a 8 měsíců; obdobně postupoval i v exekučním řízení sp. zn. 067 Ex 215876/11, do něhož dne 4. 11. 2011 nezákonně převedl částky vymožené v jiných řízeních a minimálně ke dni mimořádné kontroly exekutorského úřadu dne 16. 3. 2012 byl v prodlení s vydáním příkazu k úhradě nákladů exekuce,

- jako soudní exekutor pověřený provedením exekucí sp. zn. 067 Ex 134733/09, 067 Ex 136937/09, 067 Ex 139317/09, 067 Ex 141805/09 a 067 Ex 101776/10 na návrh oprávněného Dopravního podniku hl. m. Prahy, a.s. proti povinnému J. P. poté, co Okresní soud v Třebíči na návrh povinného svým rozhodnutím ze dne 16. 4. 2010, č. j. 9 Nc 933/2009-15, v zájmu hospodárnosti spojil výše uvedené věci ke společnému řízení, nezohlednil tuto skutečnost v rámci vedení exekuci a nadále vedl exekuci pro vymožení jím předběžně vyčíslených nákladů oprávněného a z nich předběžně vypočtenou svojí odměnu tak, jako by se jednalo o samostatně vedené věci, fakticky tak místo částky 4.320 Kč jako nákladů oprávněného vymáhal pro oprávněného na předběžně vyčíslených nákladech částku 17.100 Kč a z takto nesprávně předběžně určených nákladů a jistin si vypočetl svoji odměnu ve výši 6.252 Kč, kterou následně vymáhal, ačkoliv v případě správného předběžného určení nákladů by mu náležela odměna pouze ve výši 3.600 Kč,

- jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 067 Ex 134733/09 bez existence legitimního důvodu usnesením ze dne 12. 2. 2011, č. j. 067 Ex 134733/09-52 zamítl návrh povinného ze dne 22. 11. 2010 na spojení věcí vedených proti povinnému pod sp. zn. 067 Ex 108845/09 a sp. zn. 067 Ex 134733/09 do jednoho řízení, které odůvodnil sdělením oprávněného o jeho systémových opatřeních, přestože žádné takové sdělení není obsahem předmětného spisu a ze spisu ani nevyplývá, že by soudní exekutor oprávněného vyzval k vyjádření k návrhu povinného, a navíc postup oprávněného, který

má odůvodňovat podávání samostatných návrhů na nařízení exekuce proti stejnému povinnému, nemůže být důvodem k zamítnutí takového návrhu na spojení s odkazem na zásadu hospodárnosti, když podmínku splnění zásady hospodárnosti soudní exekutor zkoumal pouze ve vztahu k činnostem oprávněného a ve vztahu ke svému vlastnímu postupu, nikoliv však ve vztahu k zásahu do vlastnického práva povinného ohledně zvýšených nákladů exekuce, které mu vedením samostatných řízení vznikají,

- jako soudní exekutor, pověřený provedením exekuce sp. zn. 067 Ex 134733/09, bez vážného důvodu v rozporu s ust. § 54 odst. 7 exekučního řádu nepostoupil v zákonem stanovené lhůtě podání povinného doručené dne 30. 3. 2010, které posoudil jako návrh na odklad, exekučnímu soudu a byl tak v prodlení 5 měsíců a navíc v rozporu s ust. § 54 odst. 2 exekučního řádu činil v mezidobí úkony směřující k provedení exekuce, konkrétně dne 25. 5. 2010 vyrozuměl peněžní ústav o nabytí právní moci usnesení o nařízení exekuce a exekučního příkazu, fakticky tím dal peněžnímu ústavu pokyn k vyplacení deponované částky na účet soudního exekutora,

- jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 067 Ex 134733/09 poté, co povinný dne 23. 11. 2009, tedy v 15 denní lhůtě, na výzvu k dobrovolné úhradě doručené mu dne 13. 11. 2009 uhradil jistinu a náklady nalézacího řízení (výše nákladů exekuce a nákladů oprávněného mu vyčíslena nebyla), byl v prodlení s vydáním příkazu k úhradě nákladů exekuce, bez vydání tohoto příkazu nadále činil úkony směřující k provedení exekuce, ačkoliv tato již byla vedena jen pro náklady exekuce, které dosud nebyly a nejsou pravomocně určeny, takto postupoval i poté, co byla soudem exekuční řízení vedená pod sp. zn. 067 Ex 134733/09, 067 Ex 136937/09, 067 Ex 139317/09, 067 Ex 141805/09 a 067 Ex 101776/10 spojena ke společnému řízení, přičemž v daném spojeném řízení celkem vymohl částku 31.528 Kč, která pokrývá jistiny pohledávek, náklady oprávněného v nalézacím řízení a část nákladů oprávněného v exekučním řízení a část nákladů exekuce, přičemž tyto minimálně ke dni mimořádné kontroly exekutorského úřadu provedené ministerstvem spravedlnosti dne 16. 3. 2012 neurčil v příkazu k úhradě nákladů exekuce, fakticky je vymáhal a vymáhá bez řádného titulu a zároveň odnímá povinnému možnost se takto předběžně vyčísleným nákladům bránit opravnými prostředky,

neboť navrhovatel vzal návrh na zahájení kárného řízení stran uvedených skutků zpět.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu, jakožto kárnému soudu, byl doručen dne 24. 4. 2012 kárný návrh, který podal ministr spravedlnosti jakožto kárný žalobce, a to na základě podnětu pana J. P. (dříve Ž.), doručeného dne 11. 11. 2011; věc byla zaevidována pod sp. zn. 15 Kse 5/2012. Dne 3. 5. 2012 byl doručen další kárný návrh, který podal ministr spravedlnosti na základě podnětu pana M. N., doručeného dne 4. 11. 2011, kárný návrh byl zaevidován pod sp. zn. 15 Kse 6/2012. Kárný senát dospěl při předběžném projednání kárných návrhů k tomu, že jsou dány veškeré podmínky pro konání

společného řízení ohledně skutků, které jsou v jednotlivých samostatně podaných návrzích vymezeny, neboť některé z nich naplňují stejnou skutkovou podstatu kárného provinění, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení, jakož i stejným předmětem útoku i blízkou časovou souvislostí. Usnesením ze dne 25. 6. 2012, čj 15 Kse 5/2012 - 23 bylo proto rozhodnuto, že obě věci budou vedeny pod sp. zn. 15 Kse 5/2012. Návrhy byly podány včas, a to ve lhůtě souladu s ustanovením § 117 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád).

Dne 25. 1. 2013 bylo doručeno kárnému senátu zpětvzetí kárné žaloby vedené pod původní sp. zn. 15 Kse 6/2012 v plném rozsahu; v případě kárného návrhu vedeného pův. pod sp. zn. 15 Kse 5/2012 učinil kárný žalobce částečné zpětvzetí.

Kárný návrh

Kárné řízení je nyní vedeno pro skutky, jichž se měl kárně obviněný dopustit tím,

1) že jako soudní exekutor, kterému byly doručeny návrhy na nařízení exekuce ze dne 4. 2. 2010 vedené pod jeho sp. zn. 067 Ex 212125/10, 067 Ex 212154/10, 067 Ex 212201/10, 067 Ex 212228/10, 067 Ex 212264/10, 067 Ex 212341/10, vyzval oprávněného k odstranění vad návrhů, přičemž mu k tomuto poskytl zcela nepřiměřenou lhůtu v délce 6 měsíců poté, co oprávněný vady v nadstandardně dlouhé lhůtě neodstranil, požádal dne 3. 2. 2011 exekuční soud o pověření k provedení exekuci v těchto věcech, a rovněž ve věci návrhu ze dne 17. 5. 2010, vedeného pod sp. zn. 067 Ex 244307/10, bez toho, že by exekučnímu soudu sdělil skutečnosti relevantní pro další postup v řízení, konkrétně skutečnost, že oprávněný byl vyzván k odstranění vad podání a tyto vady ve stanovené lhůtě neodstranil a navíc, že v těchto věcech obdržel návrh povinného na spojení věcí ke společnému řízení a o tomto dle jeho názoru nebyl oprávněn v dané fázi řízení rozhodnout, následně nereagoval na přípisy soudu ze dne 16. 2. 2011, ze dne 31. 3. 2011, v nichž ho soud vyzýval k doložení exekučních titulů k uvedeným návrhům a ke sdělení, zda vyzval oprávněného k odstranění vad podání a zda jsou dány podmínky pro zastavení řízení, když reagoval až na druhou urgenci exekučního soudu ze dne 13. 5. 2011, a v návaznosti na tuto urgenci vydal v předmětných věcech dne 24. 5. 2011 usnesení, kterými opětovně vyzval oprávněného k odstranění vad podání a v ten samý den přípisy ze dne 24. 5. 2011 sdělil exekučnímu soudu, že právního zástupce k odstranění vad vyzývá, přitom zamlčel, že již byl oprávněný k takovému postupu vyzván dne 10. 2. 2010 a těmto výzvám nevyhověl, tedy, zamlčel, že byly splněny podmínky pro zastavení exekučního řízení dle ust. § 39 odst. 2 exekučního řádu,

2) že jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 067 Ex 108845/09 byl v daném řízení bezdůvodně nečinný v období ode dne 2. 9. 2009, kdy lustroval povinného u VZP ČR, do dne 17. 2. 2011, kdy vydal výzvu k dobrovolné úhradě,

3) že jako soudní exekutor, u kterého byla zahájena řízení na návrh oprávněného Dopravního podniku hl. m. Prahy proti povinnému J. P. (dříve Ž.) vedená pod sp. zn. 067 Ex 212125/10, 067 Ex 212154/10, 067 Ex 212201/10, 067 Ex 212228/10, 067 Ex 212264/10, 067 Ex 212341/10, 067 Ex 244307/10 nepostoupil návrh povinného ze dne 22. 11. 2010 na spojování všech exekučních řízení vedených proti povinnému exekučnímu soudu k

rozhodnutí, přestože do doby pověření soudního exekutora byl o takovém návrhu oprávněn rozhodnout pouze exekuční soud.

Vyjádření kárně obviněného:

ke skutku ad 1)

V exekuční věci vedené soudním exekutorem pod sp. zn. 067 EX 212125/10 doručil oprávněný soudnímu exekutorovi dne 4. 2. 2010 návrh na nařízení exekuce, když exekučním titulem byl rozsudek č. j. 9 C 129/2003, který vydal Okresní soud v Kladně dne 5. 11. 2003 a který se stal pravomocným dne 8. 12. 2003 a vykonatelným dne 12. 12. 2003. Vzhledem ke skutečnosti, že oprávněný soudnímu exekutorovi nedoložil exekuční titul, vyzval ho soudní exekutor přípisem ze dne 10. 2. 2010 k doplnění podání, kdy soudní exekutor uložil oprávněnému lhůtu k doplnění v délce 6 měsíců. Oprávněný přípisem ze dne 5. 4. 2010 požádal soudního exekutora o prodloužení lhůty k doplnění podání o devět měsíců. Oprávněný uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že se Okresní soud v Kladně nachází ve výrazném prodlení s vyznačováním doložek právní moci a vykonatelnosti na exekuční tituly, žádá o prodloužení lhůty na doplnění exekučních titulů s doložkou právní moci a vykonatelnosti o devět měsíců. Soudní exekutor v tomto bodě zvažoval, zda má oprávněnému lhůtu prodloužit. Soudní exekutor vzhledem ke skutečnosti, že by případným neprodloužením lhůty mohlo dojít k zastavení exekuce a promlčení nároku oprávněného a tento by poté mohl požadovat náhradu škody za státem, který mu prostřednictvím Okresního soudu v Kladně nebyl schopen dodat přes opětovné urgence exekuční titul s doložkou právní moci a s doložkou vykonatelnosti, rozhodl dne 18. 4 2010 tak, že oprávněnému prodloužil lhůtu k doplnění exekučního titulu o devět měsíců. Dne 11. 1. 2011 požádal oprávněný soudního exekutora o opětovné prodloužení lhůty s tím, že soud doložku právní moci a doložku vykonatelnosti na exekuční titul stále nevyznačil. Soudní exekutor ze stejných důvodů, jako při předchozím prodloužení lhůty, rozhodl dne 28. 1. 2011 o opětovném prodloužení lhůty k dodání exekučních titulů o 5 měsíců. Dne 3. 2. 2011 pak soudní exekutor předložil návrh na nařízení exekuce soudu spolu s žádostí o pověření. Soudní exekutor odpověděl na dotaz soudu dne 24. 5. 2011 tak, že lhůta oprávněnému k doplnění exekučního titulu uplyne dne 30. 6. 2011. Stejného dne na uvedenou skutečnost upozornil oprávněného, když však toto soudní exekutor učinil administrativním nedopatřením výzvou k doplnění, nikoliv přípisem. Vzhledem ke skutečnosti, že oprávněnému stále běžela lhůta z výzvy předchozí, domnívá se soudní exekutor, že šlo v tomto případě o nadbytečné prodloužení lhůty, které nemělo právní dopad a jednalo se spíše o sdělení. Vzhledem ke skutečnosti, že oprávněný v požadované lhůtě exekuční titul s vyznačenou doložkou právní moci a s doložkou vykonatelnosti nedoplnil, vydal Okresní soud v Třebíči dne 12. 10. 2011 usnesení č. j. 9 EXE 394/2011-12, kterým rozhodl o zastavení řízení.

V exekuční věci vedené pod sp. zn. 067 EX 212154/10 doručil oprávněný soudnímu exekutorovi dne 4. 2. 2010 návrh na nařízení exekuce, když exekučním titulem byl rozsudek č. j. 9 C 198/2003, který vydal Okresní soud v Kladně dne 18. 2. 2004 a který se stal pravomocným dne 26. 2. 2004 a vykonatelným dne 2. 3. 2004. Vzhledem ke skutečnosti, že k návrhu na nařízení exekuce nebyl připojen titul, postupoval soudní exekutor naprosto stejně, jako v exekuční věci sp. zn. 067 EX 212125/10. Oprávněný ve

věci exekuční titul opět nedoložil, proto vydal Okresní soud v Třebíči dne 12. 10. 2011 usnesení č. j. 067 EX 9 EXE 409/2011-13, kterým rozhodl o zastavení řízení.

V exekuční věci vedené pod sp. zn. 067 EX 212201/10 doručil oprávněný soudnímu exekutorovi dne 4. 2. 2010 návrh na nařízení exekuce, když exekučním titulem byl platební rozkaz č. j. 50Ro 1976/2003, který vydal Okresní soud v Kladně dne 1. 9. 2003, který se stal pravomocným dne 10. 4. 2004 a vykonatelným dne 10. 4. 2004. Vzhledem ke skutečnosti, že k návrhu na nařízení exekuce nebyl připojen titul, postupoval soudní exekutor naprosto stejně, jako v exekuční věci sp. zn. 067 EX 212125/10. Oprávněný předložil exekuční titul přímo exekučnímu soudu, načež Okresní soud v Třebíči vydal dne 12. 5. 2011 usnesení o nařízení exekuce č. j. 14 EXE 197/2011-10.

V exekuční věci vedené pod sp. zn. 067 EX 212228/10 doručil oprávněný soudnímu exekutorovi dne 4. 2. 2010 návrh na nařízení exekuce; exekučním titulem byl platební rozkaz č. j. 50Ro 2280/2003, který vydal Okresní soud v Kladně dne 30. 10. 2003, pravomocný dne 24. 1. 2004, vykonatelný dne 24. 1. 2004. Vzhledem ke skutečnosti, že k návrhu na nařízení exekuce nebyl připojen titul, postupoval soudní exekutor naprosto stejně, jako v exekuční věci sp. zn. 067 EX 212 125/10. Oprávněný předložil exekuční titul přímo exekučnímu soudu, načež Okresní soud v Třebíči vydal dne 11. 7. 2011 usnesení o nařízení exekuce č. j. 9 EXE 393/2011-11.

V exekuční věci vedené pod sp. zn. 067 EX 212264/10 doručil oprávněný soudnímu exekutorovi dne 4. 2. 2010 návrh na nařízení exekuce, když exekučním titulem byl platební rozkaz č. j. 50Ro 2332/2003, který vydal Okresní soud v Kladně dne 30. 10. 2003 a který se stal pravomocným dne 24. 1. 2004 a vykonatelným dne 24. 1. 2004. Vzhledem ke skutečnosti, že k návrhu na nařízení exekuce nebyl připojen titul, postupoval soudní exekutor naprosto stejně jako v exekuční věci sp. zn. 067 EX 212125/10. Oprávněný předložil exekuční titul přímo exekučnímu soudu, načež Okresní soud v Třebíči vydal dne 11. 7. 2011 usnesení o nařízení exekuce č. j. 9 EXE 395/2011-11.

V exekuční věci vedené pod sp. zn. 067 EX 2 12264/10 doručil oprávněný soudnímu exekutorovi dne 4. 2. 2010 návrh na nařízení exekuce, když exekučním titulem byl platební rozkaz č. j. 30Ro 207/2004, který vydal Okresní soud v Kladně dne 27. 4. 2004 a který se stal pravomocným dne 15. 9. 2004 a vykonatelným dne 15. 9. 2004. Vzhledem ke skutečnosti, že k návrhu na nařízení exekuce nebyl připojen titul, postupoval soudní exekutor naprosto stejně, jako v exekuční věci sp. zn. 067 EX 212 125/10. Oprávněný předložil exekuční titul přímo exekučnímu soudu, načež Okresní soud v Třebíči vydal dne 11. 7. 2011 usnesení o nařízení exekuce č. j. 9 EXE 392/2011-11.

V exekuční věci vedené pod sp. zn. 067 EX 244307/10 doručil oprávněný soudnímu exekutorovi dne 17. 5. 2010 návrh na nařízení exekuce, když exekučním titulem byl platební rozkaz č. j. 30Ro 683/2004-3, který vydal Okresní soud v Kladně dne 12. 5. 2004 a který se stal pravomocným dne 15. 9. 2004 a vykonatelným dne 15. 9. 2004. Vzhledem ke skutečnosti, že k návrhu na nařízení exekuce nebyl připojen titul, postupoval soudní exekutor prakticky stejně, jako v exekuční věci sp. zn. 067 EX 212 125/10, akorát s tím rozdílem, že lhůtu pro oprávněného k doplnění exekučního titulu zaslal oprávněnému jiným přípisem než v ostatních případech. Oprávněný předložil exekuční titul soudnímu

exekutorovi dne 7. 6. 2011 a soudní exekutor dne 9. 6. 2011 předložil exekuční titul exekučnímu soudu, načež Okresní soud v Třebíči vydal dne 14. 6. 2011 usnesení o nařízení exekuce č. j. 9 EXE 390/2011-12.

Pokud kárný žalobce tvrdí, že žádosti oprávněného o prodloužení lhůty a vyhovění soudního exekutora těmto žádostem není součástí exekučního spisu a jedná se tím o kárné provinění, sděluje soudní exekutor, že vzhledem k množství nápadu a k množícím se případům, kdy dochází ze strany obecných soudů k prodlevám s vyznačováním doložky právní moci na nařizovací usnesení, se soudní exekutor rozhodl, že hromadná podání oprávněného týkající se mimo jiné prodlužování lhůt, nebude vkládat do exekučních spisů, ale do správního deníku. Soudní exekutor se tak rozhodl zejména z toho důvodu, že oprávněný v některých případech žádal přípisem o prodloužení lhůty u různých povinných, kdy v některých případech uváděl u těchto povinných pro jejich snadnější identifikaci osobní údaje, a v případě, že by se tento přípis stal součástí některého spisu, hrozilo by, že v případě nahlížení do spisu povinným dojde tímto k zpřístupnění osobních údajů jiného povinného.

Soudní exekutor na tomto místě uznává, že ve výzvách k doplnění podání oprávněného ne zcela správně poučil. Došlo k tomu však administrativně technickým nedopatřením, respektive chybou v psaní. Soudní exekutor okamžitě po zjištění této nepřesnosti chybu v šabloně opravil. Vzhledem k tomu, že touto chybou v psaní nedošlo k poškození žádného z účastníků a soudní exekutor opakování tohoto problému již systémovými opatřeními zabránil, domnívá se soudní exekutor, že šlo o pouhou marginálii, která nedosahuje relevantního stupně závažnosti kárného provinění. Soudní exekutor na tomto místě zdůrazňuje skutečnost, o níž se zmínil již v úvodu, totiž že vzhledem k rozhodnutí oprávněného vymáhat pokuty za černou jízdu v městské hromadné dopravě došlo ke zřízení speciálního režimu ze strany soudů již od roku 1995. Pokud by tento speciální režim nebyl nastaven, došlo by ke kolapsu justice, a to zejména u soudů pražských a středočeských. V průběhu let 2008-2011 bylo nařízeno více jak 300 000 exekucí. Z důvodu takto obrovského nápadu se speciálnímu režimu musel přizpůsobit také soudní exekutor. Pokud by se soudní exekutor nepřizpůsobil režimu obecných soudů, hrozilo zahlcení justice a s tím spojené poškození účastníků, kteří by poté mohli uplatňovat náhradu škody za státem.

V této věci se soudní exekutor domnívá, že by bylo vhodné vyslechnout předsedu Městského soudu v Praze, předsedkyni Krajského soudu v Praze a předsedy obecných soudů v Praze, aby přesně popsali tento speciální režim, když je soudní exekutor přesvědčen, že výslech prokáže správnost postupu soudního exekutora v dané věci.

Soudní exekutor tedy shrnuje, že lhůta 6 měsíců není v daném případě nepřiměřená a vytýkání této lhůty soudnímu exekutorovi považuje soudní exekutor jako důkaz toho, že je tato kárná žaloba šikanózní. Soudní exekutor v tomto místě poukazuje na skutečnost, že uvedené lhůty poskytoval oprávněnému v první řadě proto, že v prodlení s vyznačováním doložek na exekuční tituly byly obecné soudy, které jsou zřejmě poddimenzovány, co se týče počtu zaměstnanců a cílem kárného žalobce, jako ministra spravedlnosti, by tedy měla být spíše snaha o odstranění prodlev mimo jiné s vyznačováním doložek právní moci u obecných soudů, než podávání šikanózních kárných žalob, o nichž se soudní exekutor

domnívá, že není jejích prvotním cílem zlepšení práce soudních exekutorů, ale spíše zlepšení mediálního obrazu kárného žalobce. Z uvedeného rovněž vyplývá, že vědomě nepravdivé je i tvrzení o nadstandardních vztazích mezi oprávněným a soudním exekutorem, když soudní exekutor nečinil své kroky v exekučním řízení s cílem zvýhodnit oprávněného na úkor povinného, ale s cílem zajistit účastníkům exekučního řízení rovná práva a zabránit tak možnosti oprávněného uplatňovat po státu případnou náhradu škody vzniklou promlčením nároku oprávněného způsobeného prodlením obecných soudů. Soudní exekutor postupoval tak, že nepoškodil oprávněného (nedošlo k promlčení), povinného (nebyl připraven o možnost uhradit dlužnou částku přímo oprávněnému před nařízením jednotlivých exekucí, když to, že jsou proti němu podány další návrhy, nepochybně věděl již ode dne 22. 11. 2010, když se o této skutečnosti zmínil ve svém návrhu na spojení řízení), ani stát (nebyla po něm vymáhána případné škoda ze strany oprávněného).

skutek ad 2)

Tvrzení kárného žalobce o tom, že byl soudní exekutor ve věci vedené pod sp. zn. 067 EX 108845/09 bezdůvodně nečinný v období ode dne 2. 9. 2009, kdy lustroval povinného u VZP ČR do dne 17. 2. 2011, kdy vydal výzvu k dobrovolné úhradě, se nezakládá na pravdě. Ze spisu 067 EX 108845/09 je patrné, že úkonem, který následoval po lustraci VZP,_nebylo odeslání výzvy povinného ze dne 17. 2. 2011, ale doručení nařizovacího usnesení právnímu zástupci oprávněného dne 14. 12. 2010. Soudní exekutor ovšem v dané věci činil i další úkony, které nejsou součástí exekučního spisu. Soudní exekutor totiž provedl lustrace bank dne 16. 7. 2009 a dne 7. 9. 2010. Soudní exekutor rovněž provedl dne 9. 6. 2010 výpis z centrální evidence obyvatel. Výpis z centrální evidence obyvatel může soudní exekutor doložit. Pokud jde o žádosti soudního exekutora o součinnost u bankovních ústavů, uvádí soudní exekutor, že je mu známo, že negativní odpovědi od bank se nevracejí v řádném termínu, ale v některých případech i šest měsíců poté, kdy bylo o součinnost zažádáno. Soudní exekutor potom musí takovéto negativní odpovědi od bank zpracovat, čímž dochází k úkonu ve věci, který však není, a ani nemusí být součástí exekučního spisu.

Z uvedených informací je zřejmé, že tvrzení kárného žalobce o více než sedmnáctiměsíční nečinnosti se nezakládá na pravdě. Soudní exekutor je schopen prokázat, že provedl dne 9. 6. 2010 výpis z centrální evidence obyvatel. Soudní exekutor není schopen aktuálně prokázat zpracování negativních odpovědí bankovních ústavů na jeho žádost o součinnost ze dne 16. 7. 2009, avšak domnívá se, že praxe některých bankovních institucí, které odpovídají s výrazným zpožděním, je soudu známa. Případné zaslání odpovědí soudnímu exekutorovi je možné si vyžádat přímo od příslušných peněžních ústavů.

Soudní exekutor tedy shrnuje, že ve věci vedené pod sp. zn. 067 EX 108845/09, nebyl nečinný více jak 17 měsíců, jak uvádí kárný žalobce, ale méně jak šest měsíců. I kdyby nevzal kárný senát jako prokázané úkony zpracování negativních lustrací, znamenalo by to, že byl soudní exekutor v prodlení cca 8 měsíců, což nelze dle názoru soudního exekutora považovat za natolik velké prodlení, aby toto mohlo být posouzeno jako kárné provinění. Soudní exekutor k tomu uvádí, že svým postupem nemůže nikoho poškodit,

neboť v dané věci nenarůstají povinnému úroky a vymáhaná částka je tak v průběhu řízení stále stejná. Uvedený postup soudního exekutora byl naopak pro povinného výhodný v tom, že před doručením výzvy k dobrovolnému plnění měl možnost kdykoliv uhradit vymáhané plnění přímo oprávněnému a vyhnout se tím povinnosti platit soudnímu exekutorovi náklady exekuce, neboť ten by se na vymožení dlužné částky nikterak nepodílel.

Soudní exekutor shrnuje, že nebyl nečinný 17 měsíců, jak tvrdí kárný žalobce, ale méně než šest měsíců, respektive osm měsíců (to záleží na posouzení kárného senátu). Ať tak či tak, nejednalo se o kárné provinění a postupem soudního exekutora nebyla žádná ze stran exekučního řízení poškozena, když oprávněný s uvedeným postupem soudního exekutora výslovně souhlasí a nedomnívá se, že ze strany soudního exekutora dochází k nečinnosti, povinnému pak byla prodloužena možnost uhradit dlužnou částku přímo oprávněnému před doručením výzvy k dobrovolnému plnění a vyhnout se tak povinnosti platit náklady exekuce.

skutek ad 3)

Povinný doručil dne 26. 11. 2010 soudnímu exekutorovi podání nazvané návrh na spojení věcí. Povinný ve svém podání navrhl, aby byly exekuční věci vedené u soudního exekutora proti povinnému spojeny do jednoho řízení. V dobu podání návrhu na spojení věcí byl stav exekucí vedených soudním exekutorem proti povinnému následující:

Řízení vedená pod sp. zn. 067 EX 134733/09, 067 EX 136937/09, 067 EX 139317/09 a 067 EX 141805/09 byla již dříve spojena, když bylo pokračováno pod sp. zn. 067 EX 134733/09. Soudní exekutor vedl zvlášť řízení pod sp. zn. 067 EX 108845/09 a 067 EX 101776/10.

Ve věcech vedených soudním exekutorem pod sp. zn. 067 EX 212125/10, 067 EX 212154/10, 067 EX 212201/10, 067 EX 212228/10, 067 EX 212264/10, 067 EX 212341/10 a 067 EX 244307/10 byly soudnímu exekutorovi doručeny návrhy oprávněného na nařízení exekuce, avšak soudnímu exekutorovi nebylo známo, zda byl soudní exekutor v daných věcech k provedení exekuce vůbec pověřen.

V mezidobí, než soudní exekutor o spojení exekučních řízení rozhodoval, vydal Okresní soud v Třebíči dne 6. 12. 2010 usnesení č. j. 10 EXE 533/2010-15, kterým rozhodl o spojení řízení vedených pod sp. zn. 067 EX 134733/09 a 067 EX 101776/10 tak, že bylo nadále pokračováno pod sp. zn. 067 EX 134733/09. Soudní exekutor byl tedy v době, kdy rozhodoval o návrhu na spojení exekučních řízení přesvědčen o tom, že může rozhodnout pouze o návrhu povinného na spojení exekučních řízení vedených pod sp. zn. 067 EX 134733/09 a 067 EX 108845/09. Soudní exekutor tedy o tomto návrhu rozhodl usnesením č. j. 067 EX 134733/09-52 ze dne 12. 2. 2011 tak, jak již bylo ve vyjádření soudního exekutora uvedeno, totiž tak, že návrh na spojení věcí vedených pod sp. zn. 067 EX 134733/09 a 067 EX 108845/09 zamítl, když toto své rozhodnutí řádně zdůvodnil, přičemž uvedl, že o ostatních řízeních není oprávněn rozhodovat a rovněž uvedl spisové značky těchto řízení. Povinný v reakci na toto usnesení podal návrh na spojení dosud nenařízených věcí přímo exekučnímu soudu (sám povinný tuto skutečnost uvádí viz

námitky povinného v souvisejícím spise č. j. 067 EX 2 12201/10-47), když se Okresní soud v Třebíči k danému návrhu dosud nikterak nevyjádřil. tzn. o návrhu nerozhodl, ani návrh nepředložil soudnímu exekutorovi k rozhodnutí. Soudní exekutor v tomto místě poukazuje, že exekučnímu soudu byl návrh povinného na spojeni věcí ze dne 7. 4. 2011 doručen před vydáním nařizovacích usnesení ve věcech, v nichž soudní exekutor odmítl svým usnesením č. j. 067 EX 134733/09-52 ze dne 12. 2. 2011 rozhodnout. Povinný, na rozdíl od kárného žalobce, správně pochopil odůvodnění soudního exekutora a návrh na spojení dosud nenařízených exekucí podal dne 7. 4. 2011 exekučnímu soudu. Po nařízení exekucí vedených soudním exekutorem pod sp. zn. 067 EX 212201/10, 067 EX 212228/10, 067 EX 212264/10, 067 EX 212341/10 a 067 EX 244307/10 se soudní exekutor po telefonickém rozhovoru s pověřenou zaměstnankyní Okresního soudu v Třebíči dozvěděl, že na soudě evidují žádost povinného o spojení věcí, když o této žádosti nebylo dosud rozhodnuto.

Z výše uvedeného plyne, že jak soud, tak povinný, tak i soudní exekutor si byli vědomi skutečnosti, že se soudní exekutor s návrhem povinného na spojení exekuce ze dne 26. 11. 2010 řádně vypořádal a všechny tři uvedené strany svými kroky potvrdily, že jsou přesvědčeny o tom, že se bude návrhem povinného na spojení věcí zabývat Okresní soud v Třebíči. Z uvedeného plyne, že v části kárné žaloby označené jako „skutek č. 6“ nešlo o kárné pochybení soudního exekutora, ale o chybný výklad stavu dané věci ze strany kárného žalobce.

Posouzení věci kárným senátem

Při ústním jednání kárný žalobce setrval na kárném návrhu tak, jak byl podán ve znění učiněného zpětvzetí, kárně obviněný odkázal na argumentaci, kterou stran své obhajoby uvedl k jednotlivým skutkům ve svém písemném vyjádření.

K návrhu kárně obviněného k provedení důkazů – svědecké výpovědi právních zástupců oprávněného JUDr. J. B., JUDr. T. S., předsedy městského soudu v Praze JUDr. J. S. a předsedkyně Krajského soudu v Praze JUDr. I. Š. a JUDr. L. H., předsedy Obvodního soudu pro Prahu 7, kárný senát konstatoval, že není důvodu tyto provádět, neboť skutečnosti, které jimi hodlal kárně obviněný prokázat, tj. existenci speciálního režimu, který byl u soudů zaveden a uplatňován v případě vymáhání pohledávek Dopravního podniku města Prahy, kárný senát nikterak nezpochybňuje a bere tyto skutečnosti v potaz.

Kárný senát v průběhu jednání dospěl k závěru, že v návrhu samostatně vymezený skutek pod bodem 3, týkající se sp. zn. 067 Ex 244307/10 ve své podstatě popisuje stejnou situaci, jako ve všech ostatních případech vymezených v návrhu pod bodem 1 (v němž je tato sp. zn. rovněž uvedena), resp. uvedené případy ad 1) se nikterak materiálně neliší od skutku vymezeného ad 3), proto oba kárným žalobcem samostatně vymezené skutky byly projednávány a posuzovány v kontextu všech vytýkaných pochybení společně.

Kárně obviněnému jsou de facto kladeny za vinu prodlevy v řízeních, které byly zapříčiněny různými okolnostmi; a to zejména poskytováním nestandardně dlouhé lhůty 6 měsíců, kterou poskytoval kárně obviněný oprávněnému k odstranění vad podání

(předložení exekučního titulu s vyznačenou doložkou vykonatelnosti), přitom poskytoval oprávněnému lhůtu další; příslušnému soudu přitom na jeho opakované výzvy nesdělil skutečnost, že již oprávněný byl jednou k odstranění vad vyzván, naopak sdělil, že jej k odstranění vad vyzývá (viz např. výzva OS v Třebíči ze dne 16. 2. 2011, urgence výzvy ze dne 31. 3., resp. 13. 5. 2011; první výzva oprávněnému k odstranění vad podání ze dne 10. 2. 2010, další obsahově shodná výzva vydána dne 24. 5. 2011, tedy po urgenci soudu). Rovněž je kárně obviněnému vytýkáno, že se náležitě nevypořádal s návrhy povinného na spojení věcí u Okresního soudu v Třebíči.

Kárný senát již několikráte ve své judikatuře uvedl, že průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudního exekutora, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v řízení jeho postupem k neodůvodněně pomalému vyřizování věci. Za průtahy lze považovat neodůvodněnou a nepřiměřenou nečinnost v řízení, přičemž právě neodůvodněnost a nepřiměřenost je nutno zkoumat v každém jednotlivém případě, a to individuálně, dle konkrétních skutkových okolností s přihlédnutím k povaze věci, tj. i k povaze a náročnosti jednotlivých úkonů, které mají být v řízení provedeny.

Podle ust. § 46 odst. 1 exekučního řádu pověřený exekutor postupuje při provádění exekuce rychle a účelně; při tom dbá ochrany práv účastníků řízení i třetích osob dotčených jeho postupem.

Jakkoli lze polemizovat o důvodnosti a přiměřenosti původní lhůty, kterou kárně obviněný poskytl právnímu zástupci oprávněného k odstranění vad podání, nelze samotný fakt, že lhůta činila 6 měsíců, hodnotit jako jednání kárně obviněného contra legem. Nelze však již přehlédnout další skutečnosti, mající vliv na rychlost a účelnost vedeného exekučního řízení, a to zejména odůvodněnost vydávání opakovaných výzev, jakož i ne zcela standardní (ne)komunikaci s okresním soudem při předkládání písemností, které průběh řízení ovlivňovaly.

V daném případě kárně obviněný sice nezasáhl nepříznivě do práv oprávněného, když to byl právě on, kdo ovlivňoval délku řízení ani do práv povinného. Nicméně kárný senát v kontextu veškerých ne zcela účelných a standardních postupů, které kárně obviněný v řízeních uplatňoval (opakované prodloužení lhůty bez prokazatelného důvodu, nezakládání veškerých písemností do exekučního spisu, nereagovaní na opakované výzvy soudu, apod.), a které ve svém důsledku nepochybně ovlivňovaly délku řízení, dospěl k závěru., že kárně obviněný nepostupoval v řízení tak, jak presumuje ust. § 46 odst. 1 exekučního řádu. tzn. dostatečně účelně a rychle, přitom nelze odhlížet ani od četnosti případů, v nichž tak činil.

Pokud např. kárně obviněný argumentuje tím že se rozhodl, že hromadná podání oprávněného týkající se mimo jiné prodlužování lhůt, nebude vkládat do exekučních spisů, ale do správního deníku, a to z toho důvodu, že oprávněný v některých případech žádal přípisem o prodloužení lhůty u různých povinných, kdy v některých případech uváděl u těchto povinných pro jejich snadnější identifikaci osobní údaje, a v případě, že by se tento přípis stal součástí některého spisu, hrozilo by, že v případě nahlížení do spisu povinným dojde tímto k zpřístupnění osobních údajů jiného povinného., nemá jeho tvrzení oporu ve spise. Kárně obviněný předložil k prokázání oprávněnosti prodloužení lhůty mimo jiné

žádosti, přičemž v nich bylo uvedeno vždy pouze datum narození a bydliště totožného jediného povinného, tj. J. Ž. a dále sp. zn. pod kterými jsou u soudního exekutora vedena jednotlivá řízení ve věci téhož povinného. Není tedy zřejmé, jak by mohlo být umožněno zpřístupnění dat jiného povinného, pokud by se žádost stala součástí spisu právě jen tohoto jediného povinného; není zde žádný logický důvod, aby se stala součástí spisu jiného povinného.

S přihlédnutím k povaze, závažnosti, četnosti jednotlivých pochybení kárně obviněného, k absenci negativních následků do právní sféry účastníků, jakož i s přihlédnutím k tomu, že kárně obviněný nebyl dosud kárně trestán, považuje kárný senát za dostačující uložení kárného opatření ve formě napomenutí, když uložení sankce ve výši navrhované pokuty kárným žalobcem, neshledal opodstatněným.

Kárný senát zcela přisvědčil obhajobě kárně obviněného stran vytýkané nečinnosti v případě řízení vedeném pod sp. zn. 067 Ex 108845/09 a dospěl k závěru, že výše uvedený skutek, který kárný žalobce vymezil jako nečinnost v období od 2. 9. 2009 do 17. 2. 2011, se dle důkazu provedeného spisem soudního exekutora, nestal. Z exekučního spisu, který byl kárnému senátu poskytnut na CD a pro potřeby tohoto řízení byly rozhodné části vytištěny, vyplývá, že kárně obviněný dne 2. 9. 2009 provedl lustrace u VZP, dále dne 14. 12. 2010 kárně obviněný doručoval zástupci oprávněného usnesení o nařízení exekuce, což je doloženo doručenkou. Dodatečně s písemným vyjádření ke kárnému návrhu kárně obviněný předložil, jakožto další úkon v řízení, výpis z CEO ze dne 9. 6. 2010, 04:01 hod. (tato písemnost nebyla založena ani evidována ve spise). Tvrdí-li kárný žalobce, že doručenku ze dne 14. 12. 2010 jako důkaz o provedeném úkonu neuznal, a to z důvodu, že se mělo jednat o elektronickou šablonu doručenky, kde byly vloženy podpisy, tzn., nejedná se o autentický dokument a tato skutečnost je předmětem jiné samostatné kárné žaloby, je uvedené tvrzení ve vztahu k vymezení skutku ve věci nyní projednávané zcela irelevantní a tyto skutečnosti nepřísluší kárnému senátu hodnotit.

P o u č e n í : Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 8. dubna 2013

JUDr. Lenka Matyášová, Ph.D
předsedkyně kárného senátu